

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Ek/1765/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120409581
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Silvia Turzová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2022:6120409581.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, práv. zast.: SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Štefánikova 8, 811 05 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 36 853 186, proti povinnej: X. Š., W.. XX. XX. XXXX, M. F. A. XX/XXX, XXX XX A., o vymoženie 31.115,29 Eur s príslušenstvom, o sťažnosti oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 12Ek/1765/2020 zo dňa 27. 01. 2021, takto

rozhodol:

Súd uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 12Ek/1765/2020 zo dňa 27. 01. 2021 z r u š u j e a vec v celom rozsahu v r a c i a vyššej súdnej úradníčke na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 27. 10. 2020 domáhal od povinnej vymoženiu pohľadávky vo výške 31.115,29 Eur s príslušenstvom na základe exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku vydaného Stálym rozhodcovským súdom Slovenskej bankovej asociácie dňa 02. 07. 2018 pod sp. zn. I/2018-7.

2. Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 12Ek/1765/2020 zo dňa 27. 01. 2021 vyššia súdna úradníčka návrh oprávneného na vykonanie exekúcie v zmysle ustanovenia § 53 ods. 3 písm. a) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“) zamietla, keď dospela k záveru, že exekučné konanie bolo začaté na podklade rozhodnutia, u ktorého nebola exekučnému súdu preukázaná jeho vykonateľnosť. Poukázala na to, že ak by súd zvolil v tomto smere výklad vo vzťahu k formálnej vykonateľnosti exekučných titulov v kontexte argumentov oprávneného, že doložka vykonateľnosti nezakladá vykonateľnosť rozhodnutia a predstavuje iba administratívny úkon, poprel by zákonný predpoklad exekučného konania, a síce, že exekúcia môže byť nariadená len na základe exekučného titulu, ktorý je v zásade vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej ako rovnocenných a fundamentálnych zložiek rozhodnutia. Špecifickosť situácie, keď z dôvodu zrušenia Stáleho rozhodcovského súdu Slovenskej bankovej asociácie so sídlom v Bratislave nebolo možné na dotknutom exekučnom titule zo dňa 02. 07. 2018 vyznačiť doložku právoplatnosti a vykonateľnosti nemožno považovať za dôvod, pre ktorý by bolo možné opomenúť, resp. poprieť formálnu vykonateľnosť exekučného titulu a tým poskytnúť takémuto exekučnému titulu rovnakú hodnotu ako exekučnému titulu, ktorý spĺňa všetky zákonom stanovené náležitosti.

3. Oprávnený vyššie uvedené uznesenie napadol sťažnosťou, o ktorej sťažnostný súd rozhodol uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 12Ek/1765/2020 zo dňa 22. 06. 2021 tak, že podanú sťažnosť oprávneného zamietol. Súd prvej inštancie po preskúmaní skutkových okolností týkajúcich sa absencie doložky vykonateľnosti a v nadväznosti na argumenty oprávneného dospel k záveru, že napadnuté uznesenie vyššej súdnej úradníčky bolo vecne správne, keď v danej veci nie sú splnené podmienky pre vydanie poverenia na vykonanie exekúcie. Uvedený právny záver vyplýva predovšetkým z jednoznačného gramatického výkladu § 45 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku, ktorý výslovne definuje exekučný titul (o. i.) ako „vykonateľné rozhodnutie vydané v rozhodcovskom konaní

vrátane zmiernu v ňom schváleného“. Ako aj oprávnený sám uviedol, takýmto rozhodnutím nedisponuje, v dôsledku čoho nie je naplnená požiadavka Exekučného poriadku potrebná pre iniciovanie exekučného konania na podklade rozhodcovského rozsudku, a to v dôsledku absencie naplnenia formálnej stránky vykonateľnosti rozhodnutia, ktoré má byť podkladom pre výkon exekúcie.

4. Nálezom sp. zn. II. ÚS 474/2021 - 26 zo dňa 02. 03. 2022, rozhodujúc o ústavnej sťažnosti oprávneného, Ústavný súd Slovenskej republiky uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 12Ek/1765/2020 zo dňa 22. 06. 2021 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie konštatujúc, že týmto uznesením bolo porušené základné právo sťažovateľa (oprávneného) na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a jeho právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Poukázal na to, že okresný súd v odôvodnení svojho napadnutého uznesenia dospel k záveru, že nie je oprávnený posudzovať formálnu vykonateľnosť z dôvodu absencie potvrdenia o vykonateľnosti. S uvedeným právnym záverom možno vo všeobecnosti súhlasiť, ale nie bezvýnimčne. Podľa názoru ústavného súdu v odôvodnených prípadoch je exekučný súd povinný vykonať dokazovanie v takom rozsahu, aký je nevyhnutný na preskúmanie, či je exekúcia prípustná, t. j. či neprebíha na podklade takého rozhodnutia, ktoré nie je vykonateľné. Tento názor má oporu v § 53 ods. 1 Exekučného poriadku, z ktorého jednoznačným spôsobom vyplýva prieskumná právomoc exekučného súdu. Vychádzajúc z prezentovaných úvah, tak ústavný súd považoval v okolnostiach posudzovanej veci za prejav prepíateho formalizmu právny záver konajúceho exekučného súdu o nemožnosti skúmať vykonateľnosť exekučného titulu z dôvodu neexistencie potvrdenia o vykonateľnosti v situácii, že sťažovateľ predloží riadny exekučný titul, ktorý nie je opatrený doložkou vykonateľnosti z objektívne ospravedlniteľných dôvodov (spočívajúcich v zániku rozhodcovského súdu), a zároveň predloží dôkazy, ktorými preukazuje formálnu vykonateľnosť exekučného titulu a žiada všeobecný súd, aby vykonateľnosť posúdil sám.

5. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku, sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

6. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentrácii a intervencii sa nepoužijú.

7. Podľa § 239 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

8. Podľa § 242 CSP, sťažnosť sa podáva v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, ktorý napadnuté uznesenie vydal.

9. Podľa § 248 CSP, o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie

10. Podľa § 250 ods. 2 CSP, ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení, v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.

11. Po vrátení veci Ústavným súdom SR, rešpektujúc závery vyslovené Ústavným súdom SR v jeho náleze vydanom v tejto exekučnej veci, sťažnostný súd opätovne sťažnosť oprávneného prejednal v medziach daných ustanoveniami §§ 239 a nasl. CSP, preskúmal napadnuté uznesenie s tým, že konštatuje dôvodnosť oprávneným podanej sťažnosti.

12. Po oboznámení sa s obsahom podanej sťažnosti a obsahom návrhu na vykonanie exekúcie vrátane jeho príloh súd prvej inštancie dospel k záveru, že vzhľadom na výnimočné okolnosti prejednávanej veci (zánik rozhodcovského súdu) možno postup vyššej súdnej úradníčky, ktorá pre absenciu doložky vykonateľnosti k exekučnému titulu zamietla návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, považovať za prejav prílišného formalizmu, dôsledkom ktorého by bolo porušené právo oprávneného na súdnu ochranu a prístup k súdu tak, ako to napokon konštatoval i Ústavný súd SR v náleze vydanom v tejto exekučnej veci. Ústavný súd pripomenul, že: „prvoradou úlohou všeobecných súdov a zmyslom civilného konania je nachádzanie (hľadanie) hmotného práva a spravodlivé riešenie sporov medzi účastníkmi.

S touto požiadavkou sa žalobca obracia na súd s návrhom na začatie konania (žalobou), a to isté od súdu očakáva aj strana žalovaná. Obdobne je to i v konaní exekučnom. Opakom hľadania spravodlivosti býva prepiaty formalizmus, keď súd vyloží a použije právne predpisy, avšak v rozpore s ich zmyslom a účelom (II. ÚS 50/2019).“

13. „Pod vykonateľnosťou sa rozumie vlastnosť rozhodnutia, ktorá nastáva priamo zo zákona splnením procesných predpokladov pre nadobudnutie vykonateľnosti rozhodnutia (uplynutie lehoty na plnenie, pričom paričná lehota začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia alebo od jeho doručenia). Vykonateľnosť rozhodnutia preto nenastáva vyznačením doložky vykonateľnosti, keďže tejto doložke zákon nepripisuje konštitutívne účinky. Potvrdenie o vykonateľnosti spočívajúce v administratívno-technickom úkone zamestnanca orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, predstavuje len osvedčenie prezumpcie tejto vlastnosti exekučného titulu, teda vyvrátiteľnú domnienku, ktorú je všeobecný súd oprávnený skúmať.“ „Bolo by v rozpore s účelom doložky vykonateľnosti, ak by jej absencia predstavovala prekážku posúdenia vykonateľnosti exekučného titulu exekučným súdom, a tým aj vykonania exekúcie v prípade, že jej vyznačenie objektívne nie je možné dosiahnuť z dôvodov, za ktoré oprávnený nemôže zodpovedať ani ich ovplyvniť.“

14. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti neostávalo preto súdu prvej inštancie iné než sťažnosťou napadnuté uznesenie vyššej súdnej úradníčky podľa § 250 ods. 2 CSP zrušiť a vec jej vrátiť v celom rozsahu na ďalšie konanie.

15. Úlohou vyššej súdnej úradníčky v ďalšom konaní bude opätovne preskúmať návrh na vykonanie exekúcie vrátane jeho príloh za účelom zistenia zákonných predpokladov na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie s tým, že otázku vykonateľnosti exekučného titulu posúdi sama na podklade predložených listinných dôkazov v zmysle vyššie prijatého záveru súdu prvej inštancie a rešpektujúc závery vyslovené ústavným súdom v jeho náleze vydanom v tejto exekučnej veci.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).